

1

rozsévač rozsievač

január / leden
2014
ročník 83

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

*Přejeme vám
požehnaný
rok 2014*

*„Každý člověk at' je rychlý
k naslouchání,
ale pomalý k mluvení“.*

Jk 1, 19

Komunikace v církvi

Advent v Karlových Varech

Ve dnech 21. – 24. listopadu 2013 probíhala již po čtrnácté v Karlových Varech evangelizace s bratrem kazatelem Alexandrem Barkóčim. Už čtyřicet dní před vlastní evangelizací bratři a sestry z místního sboru na modlitbách a v půstu vyprošují požehnání, ochranu na cestách, protože přijíždí mnoho návštěvníků z celé republiky i ze zahraničí. Je mnoho těch, kteří chtějí slyšet poselství bratra, ale také i těch, kteří se s ním chtějí modlit.

Hlavním letošním mottem byl verš: „Já jsem ta cesta, pravda i život“. Hned první večer bratr Barkóci zdůraznil, že toužíme-li po probuzení, nesmíme kulhat na obě strany, musíme být pevní ve víře, nemusíme se ničeho bát, protože Pán Ježíš osvobozuje od strachu. Strach je služba cizím bohům. V Pánu Bohu se nemůžeme zklamat – to je nemožné.

**„Já jsem ta cesta,
pravda i život“**

Službou bratra Alexandra jsme byli posilněni, povzbuzeni a občerstveni a také jsme prožívali radost z obrácení muže, za kterého se sbor delší dobu modlil.

Ó, já věřím a volám do všech stran, to dítě je všech králů Král.

To jsou slova jedné z písni, které 7. listopadu zazněly při službě pěveckého souboru Maják z Liberce a Jablonce pod vedením Pavla Pospíšila. Profesionálně zapívané písni přinášely zvěst o narození dětátka v Betléme, o naději, kterou přinesl celému světu. Ale především mluvené slovo nás uvádělo do adventu, do doby očekávání druhého příchodu Pána Ježíše, která se velmi rychle přibližuje.

Jana Pospíšilova st.

Obsah

Advent v Karlových Varech	2
Komunikácia v cirkvi.....	4
Dialog	6
... a budete mi svedkami.....	7
Milosť pre tento rok k prinášaniu ovocia pokánia.....	8
Nové víno do nových měchů	9
Úspěch nebo úsměv.....	9
Dvere boli zatvorené	10
Je dôležité učiť predškolákov pravdy z Božieho slova?	11
Do nového roku spolu	12
Krst v zboze Podunajské Biskupice	13
Práca je/prináša radosť.....	13
Křest v kempu Baldi.....	14
Zviazaní láskou	14
Zemřel Nelson Mandela.....	15
Správy	15
Zasílaní příspěvků	16
Predplatné v roku 2014.....	16
Inzercia	17
100 rokov Rozsiveača	18

rozsiveač • rozsévač

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Šéfredaktor: Jan Titěra

Zástupca šéfredaktora: Stanislav Král

Redakčná rada: S. Baláz, M. Kešjarová, M. Horáčková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová

Grafická koncepcia časopisu: Ján Bogero

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová

Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 82105 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.

Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.

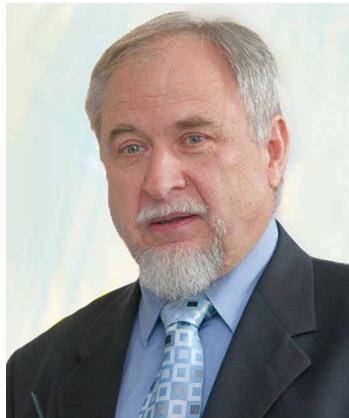
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsiveač – časopis Brat. jed. baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 82105 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 1/2014: 7. 1. 2014

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

SSN 02316919 – MK SR 699/92

Jan Titěra

Přesně tak to sice v kralickém překladu není, ale v nadčasovosti Bible si to snad můžeme dnes dopsat i tímto způsobem. Vždy půjde o to, co vyjadřujeme navenek, ať již jakýmkoliv způsobem. Třeba i neverbální komunikaci - jako je fyzický postoj, řeč očí, výraz tváře, gestikulace, pohyby těla, úprava zevnějšku, tón hlasu, jeho modulace a intenzita... Dalo by se pokračovat. Dotáženo do absurdna – nakonec komunikujeme i sami se sebou (i nepatologicky), komunikujeme se všemi lidmi, které potkáváme, se svým širším okolím, komunikujeme s Bohem. Umění komunikovat, dobře komunikovat, jasně, srozumitelně a jednoznačně je velikým uměním. To je ještě více

než jen vynikající rétorika. Nejde jen o řeč, ale o komplexní zapojení celé naší bytosti do komunikace.

Naše komunikace v církvi prochází v posledních letech poměrně velikou krizí. Zdá se, že se v posledním roce ještě více zhoršuje. Jedním z těch nejtragičtějších důsledků se pak stává nechuť a neochota k jakýmkoliv další komunikaci. Komunikující jsou zklamáni, otráveni, rezignují... Ti, jimž až tolik nezáleží na odpověď, si pak vedou nadále svůj monolog, povětšině velmi subjektivní, samorostlý a nejednou velmi vzdálený realitě. Nezřídka se stává, že nejen netouží po zpětné vazbě, ale ve své samolibosti a ještěnosti ji předem odmítají a vylučují. Vedou si tak předeším ke své škodě svou...

Vaše řeč a emaily budiž...

Dokonce se začíná preferovat neosobní styl, který není tak náročný. Zhusta využívá demokratické svobody slova – mohu si dnes říci, co chci... O čemkoliv, o komkoliv. Již na počátku tak bývá naprostě vyloučen rámec i způsob komunikace doporučený Písmem: naše řeč má být příjemná, milá, okořeněná konzervující mocí (Ko 4,6), protknutá moudrostí a poznáním skrze Ducha svatého (1K 12,8). Zkrátka řeč zdravá (1Tm 6,3) Opakem je řeč mrzutá, shnilá, špatná, ošklivá, která není s to budovat církev a uvádět posluchače do oblasti Boží milosti (Ef 4,29). Řeč je to pak marná, prázdná a bezobsažná (Ef 5,6), zlá, zlomyslná, štvavá (3 J 10), jež se šíří jako zhoubná rakovina. Ještě horší je to, když se jedná o řeč vymyslenou, vybásněnou, nabubřelou a prolhanou (2Pt 2,3). I toho jsme však dnes svědky.

Jinou kategorii jsou pak ti „kazatelé“ podléhající pokušení podpírat svou zvěst moudrostí řeči (1K 1,17) rozumovou názorností, logickou průzračností (1K 2,1) vynikající rétorikou, líbivými důkazy moudrosti (1K 2,4). Království Boží totiž nevděčí za svůj vznik řečnickému umění kazatelů, ale Boží moci a milosti. To se však nepojí s pouhým bezobsažným mluvením, jehož obsah není slovo o kříži (1K 1,18). Ježíš varuje před prázdnými, neužitečnými slovy, protože takového „řečníka“ pak čeká spravedlivý soud (Mt 12, 37).

Jedno jsem za těch 50 let života ve společenství církve vypozoroval. Na způsobu i obsahu řeči (komunikace) v církvi se rychle pozná, jak často dotyčný řečník komunikuje se samotným Bohem Otcem, Ježíšem Kristem. Naslouchání tomu, co přichází shůry, by mělo formovat naše myšlení, mluvení i jednání mocněji než cokoliv jiného. Proto je tak rozhodující, aby dříve, než se začne vést rozhovor v církvi, předcházel neformální dialog všech přítomných s Bohem... Kéž by nám v tom byl Bůh milostiv v celém nadcházejícím roce.

Když jsem pak přemýšlel o komunikaci v církvi v souvislosti s dary milosti, kterými je církev k slávě Boží budována, zjistil jsem, že jsou vždy nedílně spjaty s určitou komunikací. Jen proto uvádím na závěr biblické slovo z 1. listu Petra 4,10-11: „**Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. Kdo káže, ať zvestuje slovo Boží. Kdo slouží (a přitom jakýmkoliv způsobem komunikuje), ať to činí ze síly, kterou dává Bůh - tak aby se všecko dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu bud' sláva i moc na věky věků.**“

Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal...

(1. Petr. 4,10a)

Komunikácia v cirkvi

Je to už 20 rokov, čo som získal prvé bližšie kontakty s Bratskou jednotou baptistov. Nemal som nijaké špeciálne očakávania, ale nejaké tam určite boli. Cez ľudí a Božie slovo som spoznával biblické pravdy, spoznával som evanjelium o Pánovi Ježišovi Kristovi, spoznával som pravdy o sebe, uveril som, bol som pokrstený a stal som sa členom zboru. Popri tom mnohom dobrom a vzácnom som však zaregistroval niečo, čo ma prekvapilo.

Prekvapilo ma, že som v určitých situáciách počul ľudí rozprávať inak, než som očakával. Niečo, čo bolo akoby pod povrchom a len čakalo na vhodnú chvíľu, aby to mohlo byť vypovedané. A keď to vypovedané bolo, prekvapilo ma to podanie, miesto a čas. Boli tam urážky a útoky a tvárilo sa to tak, že toto je to správne riešenie.

Ked' sa mi to osobne prihodilo, dosť sa ma to dotklo, lebo išlo o nepravdu, ktorá bola o mne vypovedaná, no mne sa to priamo nikto akoby neodvážil povedať alebo opýtať sa na to. Dostalo sa mi to do uší len nepriamo, sprostredkovane. Táto vypovedaná vec pravdou nebola a bola vypovedaná niekde inde, niekým a pred niekým. Skúste potom vyzbierať rozfúkané perie a znova ho vrátiť späť do vankúša! Myslím, že sú to situácie, ktoré zažívame mnohí, a nie je to nič nové pod slnkom.

Nemám ružové okuliare a mám dosť rokov na to, aby som vedel, že meno kresťan ešte nie je vždy značkou človeka, ktorý vykazuje tie najlepšie hodnotové, morálne a charakterové vlastnosti (toto tam na začiatku v tých očakávaniach možno niekde bolo, no postupom času to dostávalo reálne

kontúry). Tým nechcem povedať, že v cirkvi je všetko zlé a že každý podkopáva to pomenovanie kresťan. Toto v žiadnom prípade nehovorím a netvrdím. V cirkvi som spoznal množstvo vzácných ľudí, ktorí sú pre mňa vzorom a príkladom. No je tu tiež niečo, čo by bolo dobré zlepšovať a učiť sa to robíť na Božiu slávu.

Chod' za ním

Téma komunikácia v cirkvi je široká. Mohli by sme sa pustiť rôznymi smermi (komunikovanie evanjelia, rečový prejav, formy komunikácie evanjelia rôznym vekovým kategóriám...). No ako som už v úvode naznačil, v tomto článku by som sa chcel venovať medziľudskej komunikácii: **učiť sa povedať pravdu a túto pravdu vedieť prijatť.**

Možno v tejto chvíli si myslíš: „*A ty naozaj poznáš pravdu? Ona je zložitejšia...*“ alebo „*Kto ti dal to právo, prečo si si taký istý, že toto je pravda?*“.

Toto nie je to, čo chcem riešiť. To by si vyžadovalo ísť iným smerom. To, čo chcem povedať, je, že pod tým povedať pravdu v prvom rade pre mňa samého platí to, čo sa píše v **Mt 18, 15nn** – ísť za ľudom, ktorého sa to týka. Druhá vec, na ktorú chcem poukázať, je otázka prijímania pravdy, kritiky, späťnej väzby. Jedno aj druhé nie je jednoduché. Je to však dôležité pre zdravé fungovanie medziľudských vzťahov (**Ef 4, 20-31**).

Nič nové

V cirkvi nájdete mnoho rozhádaných, zranených, urazených a veľmi kritických ľudí. Tieto postepe často prechádzajú z generácie na generáciu. Pre mnohých je aj toto dôvod, prečo cirkev opúšťajú alebo neprejavujú o život v cirkvi záujem. Žiaľ, každý z nás má ten svoj dôvod a aj svoju pravdu, aby stále zostával a zotrval v tej svojej pozícii.

Otázka však je: Je latentne pretrvávajúci konflikt a celoživotne poškodené strany niečo, čo prináša Bohu slávu? Je to niečo, čo je a zostáva len „našou vecou“? Všetky tieto vzťahy (nevzťahy) ovplyvňujú samotných aktérov, ale tiež aj tých druhých – naše deti, ďalšie generácie!

A tak moje alebo tvoje rozhodnutie sa ísť alebo neísť za ľudom môže mať vplyv na môj, tvoj, ale aj život iných ľudí okolo nás. Môže mať

a má vplyv na život, charakter a atmosféru našich zborov.

Aby naša komunikácia prinášala Bohu slávu

(niektoré konkrétné a dôležité pravidlá) Môžeme vypovedať mnoho slov, prečítať množstvo kníh, no ak ku nim nepripojíme naše srdce a nebudem ochotný opúšťať naše barikády, nikdy ku zmene nepríde.

Pán Ježiš povedal: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. V tom je celý zákon i proroci.“ **Mt 7, 12**

Uznávať prednosti a schopnosti iných

Pochváliť človeka, uznať to dobré, čo ten človek robí, to nie je nebiblické vyzdvihovanie človeka. Pán Ježiš pri rozhovoroch, pri vyučovaní a pri konfrontácii používal pochvalu a uznanie. Poukazoval na hodnotné a dobré stránky človeka. Nikodéma uznal ako učiteľa v Izraeli (**Jn 3, 10**). Keď hovoril s bohatým mládencom, neuprel mu jeho vysoký morálny štandard (**Mt 19, 20**). Pri riešení vznikajúceho konfliktu Marty a Márie v **Lk 10, 41** chváli Martu za jej pracovitosť a starostlivosť.

Božie slovo na túto tému zaznamenáva jeden dôležitý princíp: „Nerobte nič z nevraživosti ani pre mŕtnu slávu, ale v pokore pôkladajte jeden druhého za vyššieho.“ **Fil 2, 3**

Záujem o druhých

Dôležitý a významný vplyv na vzťah a komunikáciu má to, keď prejavíme o toho druhého záujem. Tu nehovorí o záujme vytiahnuť z niekoho informáciu a potom ju roztrúsiť medzi ostatnými. Nehovorí o negatívnej stránke, o nesprávnom záujme. Hovorí o zdravom záujme.

Pán Ježiš v **Mt 18, 15nn** jasne hovorí o aktivite. Hovorí o tom, že za človekom máme ísť. Je mi jasné, že ten text hovorí o vykonanom hriechu a o akte napomenutia. No tak isto hovorí o tom, aby som išiel, aby som to nenechal len tak, aby som nebol spoluúčastníkom hriechu, ktorý vidím: „*Nenos nenávist vo svojom srdci voči svojmu bratovi! Úprimne napomeň svojho blížneho, aby si preň neuvalil vinu na seba.*“ **3M 19, 17**

Môj zdravý záujem môže otvoriť dvere pre dôležitý rozhovor, pre ujasnenie, upresnenie a možné riešenie vzniknutého konfliktu. Veľmi sa mi páči nasledovná myšlienka: „*Človek, ktorý sa nezáujíma o svojich blížnych, má najväčšie ľažkosti a najviac škodí druhým. Takí ľudia sú zdrojom všetkých ľudských neúspechov.*“

Čo robiť s vysloveným podozrením

(citované z knihy **Medziľudská komunikácia, teologická propedeutika**, Prof. ThDr. Ján Liguš)

- Všetky podozrenia vrátane najzarečenejších treba vždy prijímať veľmi opatrnne.
- Sami nevyslovujme ani nepotvrdzujme podozrenia, zachovávajme si od nich

vnútorný odstup kontrolnými otázkami: „Skutočne sa to stalo?“, „Určite to urobil?“, „Presvedčil si sa o tom?“, „Počul si, že to povedal?“.

- O všetkých podozreniach mlčíme dovtedy, pokiaľ nevieme zistíť, čo sa naozaj stalo a čo k tomu ľudia iba pridali.
- Podozrenia vyjadrujeme len vtedy, keď je nepochybne zrejmé, že zodpovedajú skutočnosti, a zmienka o nich pomôže pri riešení problému.

Nadbytočný a negatívny záujmom sa totiž často šíria klebety, čo nie je prejav mûdrosti (**Pr 10, 18; Pr 13, 16**).

*Každý rozvážny koná rozumne, zatial
čo hlupák šíri bláznovstvo.*

Pr. 13, 16

mnohých ľudí sa časti kovu, plastov a po-zostatkov ľudských tel rútili k zemi. Kde nastala chyba? Toto bola otázka, ktorá mnohých trápila. Vyšetrovacia komisia priniesla odpoveď. Príčinou zlyhania boli obyčajné tesniace krúžky, ktoré

mali tesniť spoje medzi jednotlivými segmentmi pomocných raketových motorov. Malo byť špeciálne vyvinuté a plne funkčné aj za nepriaznivých podmienok. Ako sa ukázalo, tieto krúžky zlyhali, pretože pri nepriaznivých podmienkach strácali svoju pružnosť. To bolo stanovisko a záver vyšetrovacej komisie.

Potom však denník *The New York Times* priniesol článok a nazval pravým menom skutočnú pravdu. Bola to pýcha. Ľudia z vrcholového manažmentu odmietli vziať do úvahy upozornenia, rady a kritiku svojich podriadených. Pracovníci upozorňovali na problém s krúžkami, no niekto tomu odmietol venovať pozornosť. Predstavte si: akceptovanie upozornení, rád a kritiky mohlo zachrániť sedem ľudských životov. Tragédia, ktorá je pre nás výzvou aj pre hľadanie spôsobu zdravej komunikácie v cirkvi. Zaujmeme vo svojej pýche obranný, nemenný postoj a budeme vyhročovať a neriešiť veci? Alebo sa budeme učiť mûdrej, láskavej a pokornej komunikácií, a tým zmiernime atmosféru a zachráníme mnohých od tragédií.

Boh nám daroval kríž. Potrebujeme pochopiť a priať posolstvo kríza Pána Ježiša Krista. V tomto posolstve je všetko, čo potrebujeme v cirkvi na to, aby naša komunikácia prinášala Bohu slávu.

Zoltán Kakaš, kazateľ zboru BJB Komárno

Dialog

Velmi důležité je domluvit se. V rodině i ve sboru, mezi ostatními lidmi. Plodný dialog je důležitý mezi blízkými i vzdálenými, mezi sousedy, v rodině.

Domluva mezi bratry

Jako kazatel jsem prožil několik událostí, kdy jsem poznal, co znamená domluva mezi bratry ve sboru. Slovo nejednou znamená víc než tvrdé svaly, než nejsilnejší zbraně. Jako mladý kazatel jsem prožil mezi dvěma sousedy a členy sboru rozepře. Řadu let mezi sebou nemluvili, jen mlčeli. Příčina rozporu byla téměř dětinská. Jeden se chtěl smířit, druhý o to neměl zájem. Měl dojem, že si příliš ublížili, ale Pán Bůh mi dal tolik síly a odvahy, že jsem ty dva bratry dovezl ke smíření. Potom spolu začali mluvit a usmívat se na sebe. Došlo ke smíření. A stálo to tak málo.

Pohled znamená nejednou pohlcení a úsměv je nejednou lékem

Nevyhýbejme se oslovení, laskavému pohledu či úsměvu. Zejména křesťané by měli vést mezi sebou dialog, i když zrovna nejsou ve všem za jedno. Na některé věci můžeme mít jiný pohled, jiný názor. Jednota neznamená mít na všechno stejný názor, na všechno se dívat stejnýma pohledem.

Pán Ježíš říká: budte jedno

Mezi učedníky a Tomášem nastala jednota, až ve chvíli, kdy Tomáš řekl: „Pán můj a Bůh můj.“ Totéž vyznávali všichni učedníci, shromáždění v místnosti po vzkříšení Páně. Jednota je svazek, který má pevné trvání. Apoštol Pavel s apoštolem Petrem neměli vždycky na všechno stejný názor, ale v jednom byli zajedno: Kristus byl jejich Pánem. Důležité a základní bylo zvěstování evangelia: **Narodil se v Betlémem, doprovázen anděly, hle, narodil se vám dnes Spasitel, na konci svého pozemského života byl v Jeruzáleme ukřížován, pohřben, třetího dne vstal z mrtvých, padesátý den odešel ke svému nebeskému Otci.**

Jednotu v tomto duchu nemůže satan zničit!

Dialog znamená mluvit mezi sebou. Když hovoříme mezi sebou, můžeme se domluvit, ale také nemusíme. Ovšem, můžeme si některé věci (byť i sporné) částečně vyjasnit, porozumět si. Dialog je zpravidla silnější, než moje „přesvědčivé argumenty.“ Nejdále se lidé dostanou domluvou, ne násilím.

Dialog v církvi – mezi křestany

I v dávné minulosti se někdy křesťané stěží domluvali, často se nedomluvili. Mezi křestany nejednou pronikaly názory, které odporovaly zvěsti Kristova evangelia. Křesťané na nich často stavěli své učení, ba i spasení. Tradice nejednou převyšovala Kristovo evangelium. V dávné minulosti prolévali křesťané mezi sebou krev, věznice byly křestany přeplněné. Křesťané byli pro své názory upalováni. Dialog byl mezi křestany vyloučen: „Když s námi nesouhlasíš, nemáme spolu co hovořit.“ Kristovo evangelium bylo potlačeno. V církvi se domluva mezi křestany vytratila.

V každé době se stane, že křesťané spolu přestanou mluvit jen proto, že jsem nebo se cítím lepší, duchovnější než ten, s nímž bych měl mluvit.

Úskalí

I v dnešní době by měli mít křesťané jednoho nepřitele a to je satan. On působí mezi křestany tak, že je od sebe odvádí tak, že mezi sebou již dialog nevedou. Na druhé straně je vidět, že žijeme v jiné době. Křesťané se za své předky omlouvají. Stydí se za svou minulost. Vytváříme mezi sebou jinou dobu? Ano jinou, ale ne tak docela. Všichni neseme ze své minulosti něco z naší tradice, na kterou si ještě pamatujeme. Ta nám nejednou brání domluvit se. Ne všechno, co si neseme ze své minulosti, musí být špatné, ale může to být pro toho druhého nepřijatelné. Nezaměňujme tradice s evangeliem, s odkazem, který nám zanechal, odkázal nás Pán. To, co je pro mne důležité, nemusí být důležité pro druhého, který je ve víd formován odlišnou tradicí. Jeho názor pro mne může být nepřijatelný a nemusí pro mne znamenat to, co pro jiného.

Nepřestaňme mezi sebou mluvit a jeden druhému naslouchat. Dialog je mezi lidmi velice důležitý. Buduje a opravuje mosty mezi lidmi. Tradice nás mohou rozdělovat, ale domluva, laskavé slovo se dá jen těžko nahradit něčím jiným.

Možná, že někdy posuzujeme lidi, ba zařazujeme je do určité kategorie, podle toho, zda nosí na „krku“ kalich, kříž, hvězdu, nebo jinou ozdobu. Kdybychom chtěli podle toho hodnotit lidi, kdo by byl potom křesťanem? Nešetřeme slovy - dobrými, laskavými, vzdělavatelnými. Pomáhají duchovnímu růstu, vzdělání a přibližují lidi k sobě.

Na začiatku roka sa zvykneme zaoberať myšlienkovou, čo nám prinesú nastávajúce dni, týždne a mesiace. Možno sa trápime nad prichádzajúcou neznáomou budúcnosťou a obávame sa jej. Už menej nás trápi otázka: „Čo dobré a užitočné prinesiem ja ako veriaci človek v tomto roku do svojej rodiny, do spoločenstva bratov a sestier, svojmu okoliu? Čo robiť, aby som bola užitočná?“ Nuž, a čakáme, čím nás poverí Pán, akú službu nám zverí a kam nás pošle ako svojich nasledovníkov?

... a budete mi svedkami...

Ved' nielen v minulosti, ale aj v súčasnosti Pán Ježiš vysiela svojich, aby pracovali na Jeho vinici. Sme ochotní aj takéto poverenie od Pána očakávať na prahu nového roka? Možno neočakávame žiadne poverenie, lebo sa cítim nehodný slúžiť Pánovi a ľudom okolo, a možno sa aj vyhovárame na svoju neschopnosť. K takýmto úvahám ma priviedla práve minulosť, dávna minulosť, keď Pán Boh vyberal do svojej služby prorokov a poveroval ich veľmi tažkými úlohami. Myslím na troch prorokov, ktorí boli tiež len ľudia ako my. Vyhovárali sa, vytáhovali protiargumenty, báli sa vstúpiť do služby Hospodinovi, ale nakoniec išli a konali. Myslím na Izaiáša, Jeremiáša a Ezechiela. Pozrime sa, čo ich spája.

Izaiáš bol predexilový prorok, ktorý pôsobil ako prorok aj v dobe pred babylonským zajatím. Počul Božiu otázku: „Koho mám poslať, kto ta pôjde?“ (Iz 6, 8) Jeremiášovi, mladému chlapcovi, Hospodin povedal: „... pôjdeš, ku komukolvek ťa pošlem, a povieš všetko, čo ti prikážem“ (Jer 1, 7). Ezechielovi, exilovému prorokovi, ktorý pôsobil hlavne v období, keď žil izraelský národ v Babylone, Boh povedal: „Človeče, posielam ťa k Izraelitom...“ (Ez 2, 3) Každý bol poverený stať sa prorokom a v Božom mene oznamovať Božie slovo. Každé toto povolanie a poverenie zahrňalo zmienku o prorokových ústach a perách. Izaiášove znečistené perky

potrebovali byť očistené, a preto vzal seraf, žeravý uhlík z oltára a priložil ho Izaiášovi k perám (Iz 6, 6 – 7). Jeremiášových úst sa dotkol sám Hospodin a povedal: „Pozri, vložil som svoje slová do tvojich úst“ (Jer 1, 9). Ezechiel dostal ústny príkaz od Hospodina: „Človeče, vyber sa, chod' k domu Izraela a hovor mu moje slová...“ (Ez 3, 4) Skončili výhovorky, nasledovala práca. Tvrďa, tažká práca, ktorá nepoznala ľudské uznanie a ocenenie. Ale všetci traja išli a pracovali na tom, čo im Pán Boh prikázal.

Izaiáš, po očistení svojich úst, zobrajal na seba ochotne a dobrovoľne Božie poverenie. Izraelitom tlmočil veľa Božích odkazov. Jeden z nich znie takto: „V obrátení a upokojení bude vaša záchrana...“ (Iz 30, 15) Hoci karhal Boží ľud za neveru, bol aj prorokom budúcnosti. Predpovedal príchod

Mesiáša, ale aj vznik nového neba a novej zeme. Jeremiáš sa zdráhal prijať poverenie

do služby. Poukazoval na svoju mladosť a neskúsenosť. No Hospodin si ho vybral a povedal mu, čo ho čaká. Bol poslom skazy a porážky, ale aj budovania a výsady (Jer 1). Jeremiáš to mal naozaj tažké, prežíval odmietanie nielen od kráľov, dvoranov, kňazov a obyčajného ľudu, odmietla ho aj vlastná kňazská rodina. Dali

ho do klady a vhodili do jamy, ale Božie slovo horelo v jeho kostiach ako oheň. Nedokázal ho zadržať. Aj keď ho nikto nepočúval, predsa verne vykonával Božie poverenie. Vrcholom jeho zvesti bola reč o nekonečnej Božej láske, vernosti a Božom súcite (Náreky 3, 31 – 33). Ezechiel žil v dobe, keď bol Izrael odvlečený do Babylona. Toto zajatie prebiehalo v troch etapách. Ezechiel sa dostal do vyhanstva v druhej etape okolo roku 597 pr. n. l. a krátko nato mal aj videnie Božej slávy. O nej mal hovorit svojim súkmeňovcom. Cieľom jeho zvestovania bolo, aby Izrael i okolité národy poznali, kto je Hospodin. No nielen poznali, ale aj uznali, aký je. Izraeliti majú spoznať Hospodina, keď bude sám Najvyšší ničiť posvätné návrsia, ktorými znesvätili Božie meno v očiach pohanov. Pohania majú

vidieť Božiu moc a slávu v tom, ako zachraňuje a vyslobodzuje svoj ľud. Ezechiel teda chcel hlavne povzbudiť

**Koho mám poslať, kto ta pôjde?
(Iz 6, 8)**

súkmeňovcov a pohanov, aby vzdali úctu Hospodinovi, jedinému a pravému Bohu. Nový rok, nové príležitosti byť svedkami o našom Pánovi a Spasiteľovi, Ježišovi Kristovi. Očakávame ich? Ako na ne zareagujeme, ak nám ich Pán Ježiš ponúkne?

Možno tiež patríte medzi ľudí, ktorí už nečítate noviny a nepozeráte správy v televízii, lebo sú plné katastrof, nešťastí, zlých správ. Nehody, nešťastia, katastrofy sa stávali a stávajú neustále, určite sa udejú aj v roku, do ktorého práve vstupujeme. Pán Ježiš v tomto texte reflekтуje dve takéto udalosti, ktoré sa v tých časoch odohrali – masakru Galilejcov a pád veže v Siloe. Ľudia v časoch Pána Ježiša, podobne ako my dnes, sa o tom rozprávali a kládli si otázku, ktorú sa sice báli opýtať, ale rozmýšľali o tom. Prečo ich postihlo niečo také a nás nie? Zrejme si aj odpovedali, že je to určite trest za ich hriechy.

Milost pre tento rok k prinášaniu ovocia pokánia (Lk 13, 1–9)

Pán Ježiš odpovedá aj na túto nepoloženú, ale takú častú otázku veľmi jasne. Obracia pri tom pozornosť nás, ktorí sa pýtame, od týchto nešťastí, ktoré sa odohrávajú okolo nás a od ich obetí, na nás samých. Veľmi jasne hovorí: Nie je vašou úlohou merať mieru previnenia tých ľudí, ktorým sa prihodilo nešťastie, a porovnávať sa s nimi. V Božích očiach si ty, ste vy rovnako hriešni, ako tí, ktorým sa prihodilo nešťastie. Nie je možné sa stavať pred Bohom do pozície spravodlivých a robiť si akési zásluhu, že mne, nám sa neprihodilo nešťastie, lebo sme dobrí, spravodliví.

Pán Ježiš upozorňuje, že ten jedine správny postoj pri počutí takýchto chýrov a zvestí je postoj sebaspytovania a pokánia. Človek má žiť v permanentnom pokáni a byť pripravený, že sa jeho život môže nečakane skončiť. Tu nejde o nejaký jednorazový akt, skutok, čin, že raz vyznám svoje hriechy a to už stačí. Tu hovorí Pán Ježiš o postoji, zameraní, nazeraní človeka na seba samého. Či sa stavia pred Bohom vo svojej samospravodlivosti, alebo prichádzia pred Neho vo vedomí svojej hriešnosti a absolvúnej závislosti na jeho milosti. Takýto človek si pri počutí chýrov o katastrofách a nehodách nemyslí, že je lepší ako tí, ktorých to postihlo, ale uvedomuje si, že je to jedine Božia milosť, že jeho také niečo nepostihlo, a je to pre neho výstrahou, aby neprestával žiť v pokáni. Vie, že ak sa nebude kajať, ak nebude žiť v pokáni, môže sa stať, že náhle zahynie s nevynáymí a neodpustenými hriechmi.

Pokánie nekončí nejakým obdobím a nekončí ani tým, že ústami vyznáme svoje hriechy alebo urobíme nejaký liturgický úkon, napríklad modlitbu. Pán Boh hľadí a vidí srdce človeka, nie jeho vonkajšie prejavy. Nestačí teoreticky uznať nevyhnutnosť pokánia a urobiť ho. Pravé pokánie má svoje pokračovanie.

Pán Ježiš pripája k uvedeným tragickej príkladom zo života podobenstvo o figovníku vo vinci, ako ďalšie upozornenie na potrebu pokánia. Je zrejmé, kto koho predstavuje v tomto podobenstve. Človek – majiteľ vinice a figovníka – je Boh, my sme stromy. Vstupujeme do deja v momente, keď Pán prichádza a hľadá ovocie na strome.

Ovocné stromy na rozdiel od tých okrasných nie sú vysadené len kvôli krásie alebo tieňu, ale aj (alebo najmä) preto, aby prinášali ovocie. Podobne Pán Boh prichádza do života každého človeka a hľadá ovocie. Hľadá ho aj v tvojom, aj v mojom živote.

Život človeka totiž nie je len nejakou bezcelnou, bezúčelnou existenciou. Život každého človeka má Bohom daný cieľ. Aj Tvoj život má Bohom určený zmysel a cieľ, máš svoju nezastupiteľnú, jedinečnú úlohu na tomto svete, lebo si jedinečný. Z tohto podobenstva, ktoré povedal Pán Ježiš, je jasné, že Bohu nie je ľahostajné, nie je mu jedno, či splníme svoje poslanie na tomto svete, alebo nie. Naša úloha nie je len pasívna, ale aktívna, nemáme

si len želať ovocie, ale máme ho prinášať.

Čo je tým ovocím, ktoré máme prinášať, je jasné z Gal 5, 22. Je to Ovocie Ducha: „Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotvosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť.“ To je výsledok totálneho obratu v živote človeka, výsledok toho, že žije s postojom pokánia. Človek, ktorý si jasne uvedomuje svoju skázenosť a ničotnosť a napriek tomu prezíva, ako ho Pán Boh miluje takého, aký je, dokáže túto lásku dávať ďalej, má radosť z odpustenia hriechov a večného života, ktorý získal v Pánovi Ježišovi Kristovi, má pokoj vo vzťahu k Bohu, lebo už sú jeho hriechy prikryté krvou Pána Ježiša, preto dokáže aj šíriť okolo seba radosť a pokoj. Vo vzťahu k iným ľuďom dokáže byť zhovievavý, lebo vie, aký zhovievavý je k nemu Boh. Všetko ďalšie ovocie Ducha (nežnosť, dobrotvosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť) vyрастá, rozvíja sa a dozrieva z obnoveného vzťahu s Pánom Bohom a z toho, ako sa človek premieňa na obraz Kristov. Všimnime si, že to ovocie nie je v tom, čo urobíme (aké akcie, veľké alebo malé činy), ale v tom, akí sme. Pozrime sa späť do uplynulého roka, koľko z tohto ovocia nachádzala Pán na mojom strome?

V Ježišovom podobenstve prichádzal Hospodár tri roky a nikdy nič na strome nenašiel, žiadne ovocie. Ukazuje to na fakt, že Pán Boh je trpežlivý. Neodsudzuje človeka hned, ako nenájde ovocie. Tretíkrát hľadá a tretíkrát nenachádza nič, a preto prikazuje, aby strom vytali, nech nezaberá zbytočne miesto. Aký je výsledok uplynulého roka na mojom strome? Koľko ovocia pokánia našiel? Vidí zmenený život alebo len počuje ševelenie listov prázdnych slov?

Vinohradník, ktorý sa stará o stromy, okopáva, polieva a opatruje ich, je Pán Ježiš, ktorý je Sprostredkovateľ medzi Bohom – Otcom a človekom, ktorý sa neustále prihovára za nás pred trónom Božím. On sa aj za teba, aj za mňa prihovára, aby sme ešte dostali šancu. Prosí o to, aby nerodiaci strom dostal ešte nejaké obdobie, ešte tento rok maximálnu možnú starostlivosť a ak ani potom neprinesie žiadne ovocie, tak ho je možné vylať.

Tento Vinohradník – Pán Ježiš – sa aj teraz na začiatku tohto nového roka prihovára za nás. Prihovára sa, aby dostali šancu ešte tento rok tí, ktorí doteraz neprinesli žiadne ovocie pokánia. Prihovára sa, aby dostali šancu ešte tento rok tí, ktorí priniesli ovocie, aby ich stromy života mohli

ešte hojnejšie zarodiť a priniesť viac ovocia pokánia. Nikto z nás, ani jeden človek, sa nemôže postaviť a povedať: „Zaslúžil som si svojimi skutkami, svojím životom, že som dostal príležitosť ešte aj v tomto roku.“

Možno si poviete, že som mal na začiatku roka zvoliť „optimistickejší“ príhovor. Toto Slovo Božie, nad ktorým dnes uvažujeme, však

nie je len napomenutím. Je zároveň povzbudením, lebo poukazuje na príležitosť, ktorú máme, na milosť, ktorej sa nám dostalo. Ešte v tomto roku máme príležitosť, ešte trvá čas Božej milosti pre nás, pre mňa, aby som pokračoval v prinášaní ovocia alebo, ak som doteraz nepriniesol žiadne ovocie, tak mám príležitosť začať. Pán Boh nám pripomína aj na začiatku tohto roku, do ktorého vstupujeme, že naše pokánie sa nemá skončiť so skončením adventu a starého roka. Ježišova výzva: „Kajajte sa!“ znie aj na začiatku tohto roku! Pokánie je nevyhnuteľným predpokladom, súčasťou nového začiatku. Jedine správny postoj, ktorým môžeme a máme vstupovať aj do dní tohto nastávajúceho roka, je, že je to nezaslúžená Božia milosť, že

sme sa mohli dožiť v zdraví tohto dňa. Nezaslúženou Božou milosťou bude aj každý deň tohto roku 2014, ktorý nám pridá ku životu. Vykočme teda do nového roku s vedomím, že sme dostali príležitosť ešte tento deň, možno ešte tento rok. Pán Ježiš zasľubuje, že sa aj v tomto roku chce o nás všestranne starať, okopávať a hnojiť náš strom života aj v prípade, keď sme doteraz nepriniesli žiadne ovocie. Konajme pokánie a prinášajme aj ovocie hodné pokánia, ovocie Ducha: lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotiatosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť, ktorého je tak málo v dnešnom svete a po ktorom všetci ľudia, aj my sami tak hladujeme.

Ján Szóllós, predseda Rady BJB v SR

Nové víno do nových měchů

Někdy se nám stane, že v prvních týdnech nového roku při psaní data napíšeme správně den i měsíc, ale rok napíšeme starý. Nacvičený stereotyp z podvědomí snadno přeneseme na papír. Ovšem, podobně to činíme i v jiných oblastech, kde máme co do činění s návyky, stereotypy, starým uvažováním. Není snadné měnit to, na co jsme si navykli, není snadné opustit vyjeté koleje.

Pán Ježiš ve svém Kázání na hoře konfrontoval to, co bylo dosud Židům říkáno s autoritou otců, s tím, co teď s autoritou Mesiáše říkal On. Evangelista Matouš zaznamenal odezvu jeho posluchačů slovy: „Zástupy žasly

nad jeho učením“. Z tohoto textu není přímo jasné, zda to byl jen úžas, překvapení, nebo zda to byl i souhlas s jeho učením. Ale protože dál za ním chodily, zřejmě s ním souhlasily. Moc Ježíšových slov u nich vítězila i nad dlouhodobým vyučováním od farizeů a zákoníků.

Prvotní církev musela překonávat zatížení zákonickým myšlením. Ne všem to bylo tak jasné jako apoštolovi Pavlovi, který prohlásil: „Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit“ (Ef 2, 8–9). Znovu a znovu se vynořovali ti, kteří patřili do církve, ale svým myšlením nebyli ryze Kristovci, v nějaké míře měli myšlení židovské a zákonické.

Vyjeté koleje se opouštějí těžko. Změnit formy bohoslužby, misie, vyučování, zpěvu a hudby, sborového obecenství a dalších důležitých i méně důležitých věcí, to někdy stojí hodně námahy i napětí a nedorozumění. Zvláště tehdy, když změny jsou prosazovány necitlivě, nebo dokonce jen se záměrem prosadit nové, které nemusí být automaticky to lepší.

Ale mnohem těžší je odložit „dřívější způsob života, staré lidství“ a „obnovit se duchovním smýšlením, obléct nové lidství“ (viz. Ef 4, 23–24). Problém v tom je mnohem hlubší, než jenom otázka zvyku. Zde nevystačíme s kultivováním svého jednání ani s „duševní hygienou“. Proměnu v nás musí udělat moc Ducha svatého. Dobře míněná novoroční předsevzetí bez Boží pomoci jsou neúčinná a jenom nás mohou dovést do duchovních depresí a přesvědčení, že my už jiní nebudeme.

Apoštol Pavel jasné ukazuje na podstatu problému i na možné řešení: „Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.

Vy však nejste živí ze své síly, ale z moci Ducha...“ (Ř 8, 8–9).

Snáhy o změnu formy a věcí vnějších jsou požehnané jenom tehdy, když tomu odpovídá i „obnovení duchovního smýšlení“.

Jinak to může dopadnout tak, jak to velmi výstižně vyjádřil Pán Ježiš v jednom svém podobenství: mladé víno roztrhne staré měchy; nové víno se musí dát do nových měchů.

Milan Kern, předseda VV BJB v ČR

Úspěch nebo úsměv

„Úsměv je světlo, které se ukáže v okně obličeje a naznačí, že srdce je doma.“ Louis Schmidt

S příchodem nového roku dostáváme, a to více než kdy jindy, různá přání. S použitím mobilního telefonu a využitím sms zprávy se tak přání k nám a od nás dostane okamžitě.

Jedno přání bylo tohoto znění: „Přeji Ti krásné Vánoce a v novém roce hodně úsměvů“. Odesíatel se asi přepsal, pomyslela jsem si. Zpráva asi měla být takto: „Přeji Ti krásné Vánoce a v novém roce mnoho úspěchů“. Ne, to přání s úsměvy bylo správné a zároveň krásné. Hned jsem si vzpomněla na jeden citát o úsměvu: „Úsměv je odpočinkem unavenému, nadějí malomyslnému, slunečním světlem smutnému a nejlepším prostředkem proti trápení“.

V dnešní době, kdy je většina národa naštvaná na každého a na všechno, se vytrácí vzájemná láska, pohoda a úsměv.

Jak je to s námi, křesťany? Jak ti se poznají v této uspěchané a nevrlé době? Přidáváme se k té naštvané většině? Neměla by být vidět radost ze spasení skrbe oběť Pána Ježíše i na našich tvářích?

My, kteří jsme mohli prožít milost odpuštění hříchů a získat pokoj v srdci, můžeme být radostní i přes každodenní starosti a někdy i trápení.

Do nového roku 2014 přeji vám všem Boží ochranu a vedení, trvalou radost ze spasení a mnoho úsměvů.

Jiřina Vimpelová, odbor sester

Dvere boli zatvorené

Volám sa Eva Gebeová. Chcem vám vyrozprávať príbeh, ktorý je veľmi smutný, ale zároveň má šťastný koniec. Koncom roku 2011 moja dcéra vo svojich 34 rokoch ochorela na chorobu, ktorá sa nedala vyliečiť. Liečba sa začala v Banskej Bystrici operáciou. Už vtedy som zistila, že hľadám Boha, ktorému som sa stratila veľmi dávno.

V nemocnici som našla kaplnku, kde som sa chodila každý deň modliť, ale táto modlitba nepriniesla to, čo som očakávala, pretože som bola vychovávaná v katolíckej rodine a modlila som sa tak, ako som sa to naučila v detstve. Keď som sa vrátila domov, hľadala som spôsob, ako sa stretnúť s Bohom bez prítomnosti farára, aby som mu mohla povedať o žiali, ktorý prežívam, ale dvere na všetkých kostoloch boli zatvorené.

Navštívili sme niekoľko najmodernejších onkologických zdravotníckych zariadení a odborníkov na Slovensku, ktorí nám však tak isto nevedeli pomôcť. Tuším Pán Boh už vtedy videl moje trápenia a zaviedol nás s dcérou do onkologickej ambulancie v Rimavskej Sobote k paní doktorke Ivete P. Aj keď to nie je špičkové zariadenie, dozvedela som sa, že táto lekárka okrem lekárskej odbornosti vkladá do liečby aj svoje srdce a svoju dušu. Najviac na mňa zapôsobil moment, keď som raz vošla do izby svojej dcéry a našla som tam paní doktorku, ako sedí na posteli mojej dcéry a rozpráva jej o Pánovi Ježišovi a o tom, čo on pre nás

urobil. Rozplakala som sa. Pozreli sme sa na seba a paní doktorka vyhlásila, že mamička potrebuje Boha ešte viac ako dcéra. A mala pravdu, pretože tak, ako som už spomínaла, pri hľadaní Boha som všade nachádzala len zatvorené dvere.

Pani doktorka ma zoznámila so svojím manželom Štefanom a ten sa ma ujal a viedol ma pri spoznávaní pravého a živého Boha. Vysvetlil mi skutočnosti týkajúce sa Boha, jeho syna Ježiša Krista a Svätého Ducha. Spoznala som, čo je hriech, a uvidela som, že som hrieseňou ženou, ale tak isto som porozumela, ako mi môžu byť moje hriechy odpusťene – a to prijatím obete Pána Ježiša Krista. Pán Štefan ma začal vyučovať biblickým základom. Naučil ma modliť sa a ja som za niekoľko mesiacov spoznala, že Boh je tu, je dobrý a že má skutočný záujem o každého človeka, ktorý je ochotný prijať tú cestu záchrany hriescnika, ktorú on sám stanovil. Na vlastnej koži som prežila verš zapísaný v Žalme 50,15: „Vzývaj ma v deň súženia, vytrhnem ťa, a ty ma budeš oslavovať!“

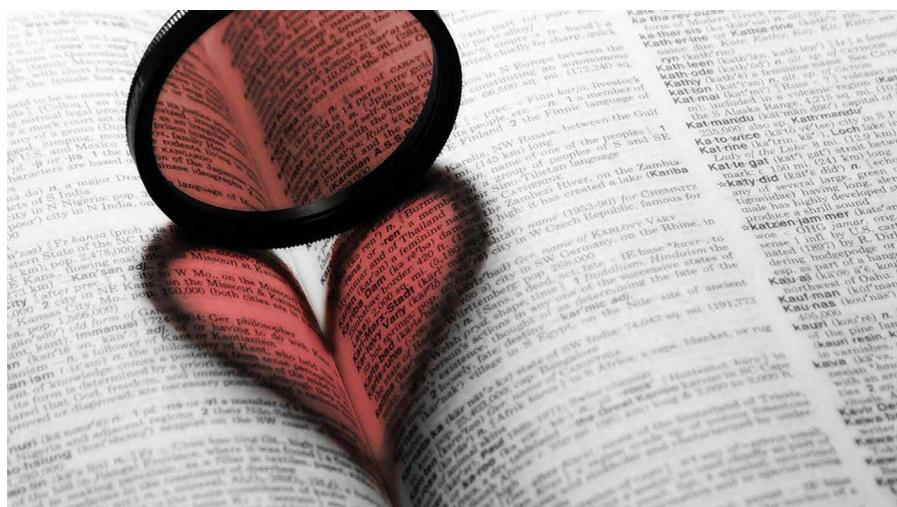
Moja dcéra zomrela v apríli tohto roku ako 36 ročná a môžem Vám s istotou povedať, že keby tu neboli Boh a jeho pomoc, tak dnes by som nebola medzi živými alebo by som bola zatvorená na psychiatrii alebo závislá od nejakých látok. Namiesto toho, dnes po piatich mesiacoch od smrti svojej dcéry užívam len minimálne množstvo liekov a užívam si každodennú prítomnosť a vedenie Boha, ktorí mi dáva silu pre život a svoj nadprirodzení pokoj. Uvedomila som si, že život bez Boha je bezcenný a skutočný zmysel má jedine život s Bohom a pre neho a preto som mu odovzdala svoj život a spoznala som skutočné hodnoty, ktoré hlásal Pán Ježiš Kristus, ako sú pokora, láska, vernosť a poslušnosť.

Nikdy by som sa k týmto veciam nedopracovala, keby som nespoznala manželov P., ktorí sa o mňa a môj rast vo vieri príkladne starajú. Ďakujem pánoni Štefanovi za to, že týždenne cestuje za mnou mnoho desiatok kilometrov a venuje mi svoj čas a kresťanskú literatúru. Preto som veľmi vďačná Pánu Bohu za to, že ma prijal a dal mi do cesty týchto svojich služobníkov.

Boh mi vzal to, čo bolo pre mňa predtým najdôležitejšie, moju prvorodenú dcéru, ale dal mi silnú vieru a uistenie, že som Božím dieťaťom a že budem s ním žiť a radovať sa celú večnosť.

zastupujúci kazateľ zboru Klenovec
Štefan Pálkovács

Občas sa stretávame s názorom, že vzhľadom na obmedzené rozumové možnosti dieťaťa je lepšie posunúť jeho kresťanskú výchovu až do doby, keď sú jeho myšlienkové schopnosti lepšie rozvinuté. Avšak pozrime sa, prečo je toto tvrdenie nesprávne. Zamyslime sa nad troma bodmi.

Je dôležité učiť predškolákov pravdy z Božieho slova?

Podľa knihy Violet Lopes *Naši nejmenší spracovala Miriam Kešjarová*

1. Božie slovo nám ukazuje, že je dôležité učiť malé deti

5. Mojžíšova 6, 4 – 9

Tento odsek Písma nám zdôrazňuje, že Boží ľud má nadovšetko milovať Boha. Táto láska sa dokazuje v zachovávaní Jeho prikázaní a usilovanom vyučovaní detí.

5. Mojžíšova 31, 12 – 13

Národ sa mal každých sedem rokov schádzať a počúvať čítanie zo Zákona. Týkalo sa to i detí.

Matúš 18, 1 – 14

Slová Pána Ježiša vo veršoch 5 a 6 naznačujú, že malé deti môžu byť verejce. Preto ich máme učiť o Kristovi a Jeho láske k nim.

2. list Timoteovi 1, 5 a 3, 15

Timoteus bol vyučovaný z Božieho slova od detstva a bol schopný prijať spasenie.

Na viacerých miestach nás Božie slovo vyzýva, aby sme vyučovali naše deti pravdy z Písma. Toto učenie pritom nemá prebiehať len v besiedkach, ale predovšetkým doma, kde kladný postoj k Božiemu slovu pripraví dieťa na prijatie Spasiteľa.

2. Učenie je jednou zo základných potrieb dieťaťa

Každý z nás sa rodí s hriešnou prirodzenosťou. Pokým neprežijeme znovuzrozenie, sme duchovne mŕtvi. Pri jednoduchom vysvetlovaní cesty spasenia môže Svätý Duch usvedčiť dieťa z hriechu a zjavíť mu potrebu odpustenia.

V akom veku sa to stane? Nikde v Biblia nie je stanovený presný vek, kedy môže dôjsť k obráteniu. Každé dieťa rastie a vyvíja sa rôzne rýchlo. Je to práca Svätého Ducha, ktorý prostredníctvom Božieho slova v správnom čase osvetľuje človeku (dieťaťu) cestu spasenia.

Vesley Haystead hovorí, že všetci predškoláci majú konkrétné potreby, ktoré je možné nasýtiť biblickými pravdami. Uvádzá, že dieťa potrebuje:

- Zmysel pre poriadok v jeho fyzickom prostredí. Potrebuje vedieť, že ono samo, jeho rodina i svet sú súčasťou Božieho plánu.
- Ištou a bezpečie vyplývajúce z bezpodmienečnej lásky. Ak sa cíti odmietané, bude preň Božia láska „svetlom v temnotách“.
- Rozvoj vlastného sebavedomia. Zdravé sebaprijatie sa v dieťaťi rozvíja vtedy, keď pochopí, že Boh ho miluje ako jednotlivca a je pre Noho výnimočné.
- Rozvoj základnej predstavy o sebe. Všeobecne platí, že dieťa má do šiestich rokov o sebe ustálenú mienku. Kresťanská predstava, ako ju postupne nadobúda cez skúsenosti a vzťahy, pomáha dieťaťu vytvoriť si správne pochopenie seba samého.

Haystead hovorí:

„Rodičia, ktorí chcú svojim deťom pomôcť vo vieri a v duchovnom raste, musia začať vytvárať vrúcne, otvorené vzťahy s deťmi, pokiaľ sú ešte malé... Všetky prednášky a vyučovanie vo svete budú mať malý účinok, pokiaľ neexistuje kladný vzťah medzi rodičmi a deťmi.“

3. Výchova predškoláka by malá začať skoro. Dieťa je schopné ľahko sa učiť

Podľa citovaných odsekov z Písma je jasné, že deti sa majú učiť Božie pravdy už od útleho detstva.

Dr. John Walvoord z dallaského teologického seminára hovorí: „Súčasné deti vyrastajú bez kontaktu s cirkvou a rodičov, ktorí nepoznajú evanjelium, nezaujíma spasenie ich detí. Za týchto okolností, keď sa snažíme osloviť rodiny, je najnáležavejšou úlohou, aby tieto deti počuli evanjelium v ranom detstve... Mnoho našich kresťanských osobností uverilo vo veľmi útlom veku prostredníctvom misijnnej služby medzi deťmi. Kto pracuje s deťmi, mal by byť samozrejme múdry a bráť do úvahy ich vek. Musí si tiež plne uvedomiť, že bez pôsobenia Svätého Ducha nikto – ani dieťa, ani dospelý – nemôže získať spasenie.“

Nakoniec ešte citát známeho kazateľa Charlesa Spurgeona: „Pokiaľ je päťročné dieťa správne vedené, je schopné uveriť a prijať spasenie rovnako úprimne ako dospelý. Som presvedčený, že obrátenia medzi deťmi sú najúprimnejšie obrátenia, aké poznáme.“ Aj malé dieťa môže porozumieť zvesti evanjelia. Je dôležité, aby sme ako rodičia i učitelia boli verní a dôslední v podávaní Božích pravd deťom už od útleho veku.

Do nového roku spolu

Ve dnech 14.–17. listopadu 2013 jsme se sešli v Ráčkové dolině na Motivačním víkendu pro slovenské a české manželské páry. Program celého víkendu pro nás připravili manželé Kriškovi a Staroňovi. Společně jsme uvažovali, co nám Pán Bůh říká do různých situací našeho života. Připomněli si tu pravou Lásku, která se za nás obětovala a jak je důležité, abychom takto bezpodmínečně milovali své manželské partnery. Mohli jsme si uvědomit několik věcí:

Někdo na mne myslí

Každý z nás byl někdy zraněn, prožíval bolest, hněv, strach nebo odsouzení od nevěřících lidí, ale jen těžko chápeme, jak je možné, že jsme zraňováni křesťany a navíc člověkem, který je nám nejbližší, komu jsme se odevzdali a uzavřeli s ním svazek manželský. Stálé nenaplňování potřeb jeden druhému, chybějící komunikace mezi manželi povede k bolesti, zranění, pocitu nespravedlnosti. V takové situaci si myslím, že to ani nemůže být lepší. Myslím si, že pokud se necítím milovaná, nikdo mne nemá rád. Obviňuji druhé, vysvětluji si špatně různé situace, řeknu si: „Na mně už ani nezáleží“ a začnu se utápět v sebelítosti. Mysl se zahltí špatnými myšlenkami. V takových chvílích se musím zastavit a říci rozhodně „NE“. Pán Bůh mi přece dává vše potřebné. Slíbil nám, že nás povede neustále, nikdo a nic nás z Jeho ruky nevytrhne. Má nás rád, myslí na nás. Manžel/manželka, oba potřebují od druhého slyšet: „Mám tě rád“, myslím na tebe. Potom jsem schopna odpustit, modlit se s manželem, prosit Boha o odpuštění a naplnění myslí Duchem svatým, Jeho Pravdou. On mi dá ten Jeho pokoj.

Každý z nás potřebuje občas povzbudit

Jsou manželé, kteří si ani po letech společného soužití nedůvěřují, nedokáží se povzbuzovat a alespoň jeden z nich tím vnitřně trpí. Z důvodu nějakých předsudků si vzájemně neprojevují lásku a touhu, jen tak vedle sebe žijí. Do manželství si přinášíme vzory chování z původních rodin. Když jsem se jako malá dívala na své rodiče, říkala jsem si: „Až budu velká, tohle dělat nebudu“ a jindy zase: „tohle se mi líbí, to budu dělat také“.

V manželovi hledám toho, kdo mne bude povzbuzovat, kdo mne nezradí, s nímž mohu probírat i ty nejskrytější myšlenky,

touhy a plány. V Bibli najdeme spoustu návodů, jak docílit blízkosti ve vztahu manželském a jistě je, že záleží především na nás dvou. Pán Bůh nám denně dává dostatek příležitostí k potěšení a povzbuzení manžela/manželky.

Existuje ještě něco víc

Víc, než jsme schopni sami poznat. Boží láska je daleko hlubší, silnější, mocnější a barvitější. Je schopná odhalit sebemenší skryš či předstírání. Někdy procházíme obdobím, kdy na nás dopadá stále víc nevyřešených věcí doma, v zaměstnání, mezi přáteli. Kalendář máme tak plný a přece dáme mnohdy přednost cizím věcem před rozhovorem s manželkou/manželem. Nemáme do toho chuť. Schováváme se za jiné věci a myslíme si: „Však ono to zase nějak dopadne, to počká“.

Ale Pán Bůh nás stvořil jako muže a ženu, stvořil manželství a žádá, abychom Mu podřídili všechny oblasti našeho manželského života. On má pro nás ten Jeho jedinečný plán. Má pro nás připraveného něco nádherného, co nám ani na mysl nepřišlo. U Něj je řešení všech problémů (Fp 4, 6). Na nás je, abychom ve společné modlitbě vložili všechny naše starosti do Jeho rukou a důvěrovali Mu.

„Konečně bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoliv je hodně lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.“ (Fp 4, 8)

Jen Bůh ví, co budeme prožívat v následujícím roce a chce se oslavit i na našich životech, na našich vztazích. Budujme na prvním místě vztah s Ním, abychom mohli plně prožít to, co pro nás připravil. Budeme spolu s Bohem v těsné blízkosti i v následujících dnech. Vstupme do nového roku s veršem listu Filipským 1, 20: „Touzebně očekávám a doufám, že v ničem nebudu zahanben, ale veřejně a směle jako vždycky i nyní na mně bude oslavěn Kristus, ať životem, ať smrtí.“

Marie Horáčková

„Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem.
Budeš jako zahrada zvlažovaná, jako vodní zřídklo, jemuž se vody neztrácejí.“

Krst v z bore Podunajské Biskupice

Dňa 24. novembra 2013 bola nepríjemne upršaná a chladná nedele, a predsa bola pre nás malý zbor v Podunajských Biskupiciach čímsi výnimočná. Popoludní o 14. hod. sme mali slávnostné zhromaždenie v modlitebni v Miloslavove, ktoré sa konalo pri príležitosti krstu. Na zhromaždení slúžil slovom brat kazateľ Stano Baláž, ktorý vykonal aj krst. Prihovoril sa k nám Božím slovom z Ev. Matúša 28, 16 – 20. Br. kazateľ hovoril o tom, že rozhodnúť sa pre Pána Ježiša nie je jednoduché, ale oveľa ľahšie je vydržať na ceste za Ním. Pripomenul význam krstu ako symbol toho, že človek zomrel sebe a hriešnemu spôsobu života, akým žil pred tým, ako spoznal svojho Vykupitela. „Lebo čo umrelo, umrelo hriechu raz navždy, čo však žije, žije Bohu“ (R 6, 10). Aj našu sestru Silviu Pán Ježiš vykúpil pre večný život a dal jej čisté srdce, ktoré pri krste symbolizuje biele rúcho.

Na povzbudenie zaznela aj báseň, aby sme pamätali na to, že sme kedysi dostali biele rúcha (čisté srdcia) a máme sa starat o to, aby bielymi zostali až do príchodu Pána Ježiša. V piesni sme si pripomenuli, že len v bielom rúchu možno zaujať miesto aj na svadbe Baránkovej. Máme radosť, že sestra Silvia, ktorá už roky nasleduje Pána Ježiša a chodí do nášho zboru, sa rozhodla vyznať svoju vieru verejne v krste. Potešila nás aj účasť bratov a sestier z miloslavovského zboru, keďže nemáme veľa príležitostí na spoločné stretnutia.

A. Balážová

Práca je/prináša radosť

Pod záštitou mesta Košice cirkevné zbory uskutočnili v dňoch 10.–24. novembra už 24. ročník Festivalu sakrálneho umenia. Jednotlivé zby mali možnosť sa prezentovať vlastnými cirkevnými aktivitami. Vystúpili aj speváci z Maďarska a hudobná skupina z Čiech. Bohatosť programu umožnila v jeden deň uskutočniť viaceré zhromaždenia.

V našej modlitebni sme mali evanjelizačné zhromaždenia s kazaťom Alexandrom Barkóčim z Komárna. Takéto zhromaždenia sú vždy svedectvom o nevystihnutelnom bohatstve Pána Ježiša Krista. Považujeme ich za duchovné hody, na ktorých sa skrze cirkev oznamuje mocnostiam v ponebeských oblastiach prerozmanitá múdrost Božia. Knieža temnoty lžou zvádzajú do bludu aj veriacich, lebo podobne, ako to vyznal v Lyste apoštola Pavola, keď zvestoval evanjelium, prináleží aj nám vyznať, že nie sме mravní hrdinovia. Že trpíme podobne ako ostatní ľudia rôzne neresti. Dobre nám padne, keď znova a znova zakúšame Božiu milosť, lebo to potrebujeme.

Nie sме sami, čo si túto potrebu uvedomujeme. Skoro každý mesiac sa zoznámim s novými ľuďmi, ktoré chcú žiť vo viere

v Pána Ježiša. Duchovný život im nie je ľahostajný. Uvedomujú si cenu života očisteného krvou Pána Ježiša a prichádzajú do nášho obecenstva. Vedie, že najväčším ziskom je pobožnosť so spokojnosťou, že Božie myšlienky s človekom sú o pokoji. Je to radosť, keď pri stole Pánovom našli miesto pokoja. Tešíme sa spolu s nimi, keď vydávajú o tom svedectvo. V jarme Pána Ježiša máme spoločnú úlohu bez ohľadu na veľkosť obecenstva. Práce súvisiace so zvestou evanjelia je mnoho.

Božie Slovo nás vedie k usilovnosti a k užitočnosti v obecenstve. K tomu sme dostali moc Ducha Svätého, aby sme boli užitoční pri budovaní Božieho Kráľovstva a šírenia Božej slávy. Pán Ježiš to pripomenul učeníkom: „Ak to viete, blahoslavení ste, keď to aj činíte“ a „Po tom poznajú všetci, že ste mojimi učeníkmi, keď budete mať lásku medzi sebou“. Láska nehľadá vlastné záujmy a nepresadzuje svoje záľuby. Pán Boh svojmu ľudu zasľúbil, že dá hojnosť v každej práci, a bude sa z toho radovať. Je to povzbudením každému veriacemu k usilovnej práci na veľkom Božom diele, lebo práca je/prináša radosť.

Michal Barger

Křest v kempu Baldi

Tak, jako před rokem, mohli jsme se opět těšit na odpoledne 15. 9. 2013, abychom se stali svědky křtu ponořením – na vyznání své víry Michaelou Mrázkovou a Michalem Kocumem. Jejich svědectví byla plná vnitřních zápasů. Michal mluvil O PROCESU několika let -od doby, kdy byl poprvé pozván na English camp, pak na páteční E-kluby: „Nebyl jsem typ, který by šel s kámošema chlastat, tak tahle jiná možnost, jak trávit smysluplněji večer, to bylo pro mne velké lákadlo, jsem za ně moc vděčný.“, než osobně vydal svůj život Ježíši Kristu. Od října se Michal nyní osobně zapojil do organizačního týmu E-klubu, aby pomáhal s náplní večerů apod. I Miša nám otevřela své nitro – „Po obrácení jsem vedla DVOJAKÝ ŽIVOT, jiný ve všední dny, ve škole a jiný o víkendech mezi věřícími a to mne trápilo a nedávalo mi pokoj.“ Pak ještě prožívala další zranění, až vše vyústilo

v myšlenky na sebevraždu. Už měla vše připraveno, když se rozvodila, naposledy „ještě jednou vyzkoušet Boha“ – a to ji zachránilo! (Nejen my starší prožíváme své zápasы a boly. Mějme vcítění i pro životy mladých. Někdy prožívají těžší situace, než my sami, v dané chvíli).

Tyto jejich životní zkušenosti je také vedly k žádosti o křest – aby se veřejně potvrdilo, kam se v životě, jako znovuzrození, staví, s čím se ztotožňuje, Komu chtějí být věrní a Koho chtějí následovat – Jediného pravého Boha, zjeveného v Ježíši Kristu, Vzkříšeného. Na toto téma také posloužil kázáním br. Honza Mrázek (Kolos. 3,1-10), za účasti asi stovky posluchačů.

A tak, po předloňské zkušenosti s deštivým počasím, nás nyní děst už nějak zvláště nepřekvapil. Křtěnci to brali s úsměvem – že to je ta nejmenší překážka...

Sám Bůh Hospodin je provázej nadále moudrostí do jejich životů a požehnáním!

2. sbor BJB Cheb

Milada Křivánková

Zviazaní láskou

Na začiatku posledného zhromaždenia seniorov v Košiciach v tomto roku položil brat Ján Baláž otázku: „Z akého dôvodu sme sa zišli?“ Odpoveď znala: „Lebo láska Kristova nás viaže.“ Od začiatku tejto práce prichádzajú medzi nás aj priatelia z iných cirkví. Dozvedajú sa tak o živote v našom zbere, ako aj našom vzťahu k spoločenstvu svätých. Celá rodina Balážová svedomite pripravuje každé zhromaždenie v záujme nasýtenia ducha i duše. Na prvom mieste je výklad prečítaného odseku z Božieho Slova, potom vo chvíľke „Päť minút pre zdravie“ sa dozvedáme o zdravej strave a obsahu dôležitých látok v jednotlivých druhoch zeleniny pre ľudský organizmus. Nakoniec pri káve, čaji, zákuskoch a obložených chlebíčkoch diskutujeme o všeličom, čo sme prezíli od posledného stretnutia. V diskusii zaznievajú chvály a vďaký nášmu Pánovi, že sme sa z Božej milosti dožili nového stretnutia. Najmä, ked sú medzi nami sestra

Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkemu ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán, v meste Dávidovom.

Božena Kováčová, ktorá bude mať v marci 95 rokov, a sestra Lujza Dragošeková, 93-ročná. Obdivujeme ich schopnosť učiť sa verše z Biblie naspamäť. Sestra Dragošeková, emeritná učiteľka, nemá zábrany preskúšať aj mňa, či nezanedbávam učenie z Biblie.

Na adventnom zhromaždení brat Baláž upriamil našu pozornosť k otázke: „Čo by bolo, keby Pán Ježiš nebol prišiel na zem?“ Táto téma má v advente výsostné miesto, pretože sa dotýka Božieho plánu spasenia. Nastolil ju sám Pán Ježiš, keď povedal: „Keby som nebol prišiel a nebol im hovoril, nemali by hriechu, ale teraz nemajú výhovorky zo svojho hriechu.“ Keby nebol prišiel, neboli by sa naplnili Písma, že musí tak byť. Proroctvá o Pánu Ježišovi by sa neboli naplnili. Aká by bola Biblia, keby neobsahovala evanjeliá a celú Novú zmluvu? Ako by sa svet dozvedel u neútichajúcej lásku k človekovi napriek mnohým zlyhaniam? Neboli

by ani vianočné sviatky a každý by išiel vo všedný deň do práce. Stíhal by niekto pokoj so všetkými ľuďmi a posvätenie, bez ktorého nikto nebude vidieť Pána? Pán Ježiš naplnil vôľu Otcovu. Prijal podobu sluhu a stal sa podobný ľuďom. Naplnila sa anjelská zvest pastierom na betlehemských poliach: „Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkemu ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán, v meste Dávidovom.“ My veriaci v Pána Ježiša máme z toho oprávnenú radosť. Chvála Bohu za dielo spasenia!

Michal Barger

Zemřel Nelson Mandela

Ve věku 95 let zemřel ve čtvrtek 5. 12. 2013 světově proslulý bojovník proti apartheidu a pozdější prezident Jihoafrické republiky Nelson Mandela. Celý svět truchlí nad odchodem prvního černošského prezidenta demokratické Jihoafrické republiky, který byl do této funkce zvolen v roce 1994.

Jako generální tajemník světové baptistické aliance podporoval úctu k lidské důstojnosti a lidským právům. Podpořoval všechny, kdo neúnavně bojovali za vítězství míru a spravedlnosti.

Nelson Rolihlahla Mandela se narodil v roce 1918 ve vesnici Qunu v Transkei. Jeho otec byl náčelníkem kmene Tembu. Po absolvování střední misijní školy se pustil do studia umění na černošské univerzitě ve Fort Hare, ale už jako student se bouřil proti režimu

bílých. V 25 letech se připojil k Africkému národnímu kongresu a boji proti apartheidu. V polovině 50. let byl poprvé obviněn z velezrady, první odsouzení ale přišlo až na počátku 60. let.

V roce 1964 byl znova obžalován a odsouzen na doživotí.

Věznili ho až do roku 1990. O čtyři roky později se stal jihoafrickým prezidentem, když o rok dříve obdržel Nobelovu cenu

Zpráva Estrelové o sexuálním a reprodukčním zdraví a právech neprošla v Evropském parlamentu

Extrémně propotratová zpráva Estrelové o sexuálním a reprodukčním zdraví a právech byla již podruhé zamítnuta poslanci Evropského parlamentu. Místo ní byla přijata alternativní rezoluce předložená poslanci Evropské lidové strany a Skupiny Evropských konzervativců a reformistů s těsným výsledkem 334 pro, 327 proti a 35 se zdrželo hlasování.

Alternativní návrh usnesení odkazuje pouze na princip subsidiarity: „Formulovaní a provádění politik v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práva a sexuální výchovy ve školách je v pravomoci členských států.“ Přijetím alternativní rezoluce tak odpadlo hlasování o zprávě Estrelové.

Europoslanci obdrželi na sto tisíc prohlášení, dopisů a letáků od obyvatel z celé EU. Den před hlasováním se před budovou Evropského parlamentu ve Štrasburku konala demonstrace asi dvou stovek převážně mladých lidí a rodin. Protesty upozorňovaly na téma, kterých se zpráva Estrelové týkala: ohrožení principu subsidiarity, práva rodičů na výchovu vlastních dětí (včetně sexuální výchovy) a práva lékařů a zdravotnického personálu na výhradu svědomí a vnucovaní propagace potratů a antikoncepcie.

Facebooková stránka „Estrela No - Respect Subsidiarity“ získala téměř 4 500 fanoušků během pouhých 72 hodin.

www.krestandnes.cz

Sýria potřebuje naše modlitby

„Každý, s kým mám možnosť hovoriť, potvrdzuje, že je to veľmi, veľmi zlá vojna, v ktorej sa ako zbraň používa mučenie, vytváranie atmosféry strachu. Deti nie sú ušetrené ničoho, čo sa tu deje,“ hovorí Philip Halliday, regionálny vedúci organizácie *BMS World Mission* pre Európu, Blízky východ a severnú Afriku (Svetová misia Baptistickej misijnnej spoločnosti, ktorá pracuje už vyše 200 rokov, založil ju známy misionár William Carey).

„Útoky sú vedené na deti preto, aby ich rodičia strácali nádej a energiu, a žiaľ, funguje to veľmi účinne. Ved' kto by mal silu a odvahu k boju, keď vie, že to spôsobí mučenie, zranenie alebo smrť ich detí? Myslím, že je za tým snaha zničiť dospeľých tým, že budú ničiť ich deti.“

V súčasnej dobe je v susednom Libanone vyše 750 000 utečencov zo Sýrie, ktorí žijú v neludských podmienkach, a tisíce z nich sú životne závislé od pomoci miestnych aj zahraničných organizácií. Aktívnu pomoc prinášajú aj baptistické cirkvi v Libanone, ktoré k týmto ľuďom pristupujú s obetavou láskou napriek dlhorocnému nepriateľstvu medzi

za mír. V roce 2004 se z veřejného života stáhl a ukazoval se jen vzácně, naposledy během fotbalového šampionátu v JAR před třemi lety.

Modlitba

Všemohoucí Bože, Ty jsi Ten, kdo dává a kdo bere. Jsi nám blízko v našich radoch i smutku. Dáváš nám pokoj i v těchto dnech. Naučme se něco z lekcí, které nás Mandelův život naučil. Amen

Nesmíme nikdy zapomenout na jeho nespoutanou vášeň boje za svobodu, neúnavné úsilí o zachování spravedlnosti a neotřesitelného závazku mírového lidského soužití, které Mandela nastavil.

*Neville Callam, General Secretary, Baptist World Alliance
Prameny: Baptist World Alliance, Eron Henry, Associate Director of Communications*

Libanonom a Sýriou. „Prosíme, modlite sa za tento zápas, aby Boh dával miestnej cirkvi múdrost, vytrvalosť a silu,“ hovorí Philip, „a aj za to, aby sa vnímanie kresťanskej cirkvi na Blízkom východe menilo aj vďaka tomu, čo dnes cirkev v tomto konflikte robí.“

www.ebf.org, krátené

Aliancia za rodinu začala svoju kampaň

19. decembra v Bratislavе bol odhalený billboard, ktorý odštartoval kampaň za zachovanie nenahraditeľnej funkcie tradičnej rodiny ako zväzku muža a ženy. Pri tejto príležitosti bolo distribuovaných aj 500 000 pohľadníc s vianočným námetom, ktoré mali pripomínať aj počas predvianočného zhonu hodnotu rodiny. Združenie *Aliancia za rodinu*, ktorá za kampaňou stojí, oficiálne svoj vznik ohlásila 12. decembra a združuje vyše štyridsať združení a organizácií, ktoré stojí na strane tradičnej rodiny. Aliancia za rodinu je občianska iniciatíva, ktorá sa neviaže na žiadnu ideológiu, vierovyznanie či politickú stranu a je otvorená pre všetky organizácie, ktoré združujú ľudí dobrej vôle, ktorí sa stotožňujú s jej cieľmi. Ambíciou *Aliancia za rodinu* je získať pre svoje ciele čo najviac organizácií s víziou vytvoriť mohutné hnutie za manželstvo a rodinu.

100 rokov Rozsievača

Dožiť sa 100 rokov považujeme pri veku človeka za veľké požehnanie. Veríme, že to platí aj pri časopise. Pre tento rok sme pre vás pripravili, ako ste si už určite všimli, malý jubilejný darček – Rozsievac v novom šate.

Každá zmena vyžaduje svoj čas a riešenie rôznych problémov.

Prosíme preto o ospravedlnenie za meškanie tohto čísla. Nasledujúce čísla by už také veľké meškanie nemali mať.

Kedže pri príležitosti 100. výročia chceme aj trochu spomínať, privítame vaše spomienky, skúsenosti a svedectvá súvisiace s naším Rozsievacom a už teraz vás pozývame na slávnostnú konferenciu „100 rokov rozsievania“, ktorá sa uskutoční 14. júna v Brne. O programe a možnostiach účasti na tejto konferencii vás budeme na stránkach Rozsievača informovať.

Túžime po tom, aby stredom všetkej našej radosti bol nás Pán Ježiš, v mene ktorého chceme rozsievať prostredníctvom Rozsievača aj ďalej.

Redakcia

Dobová kresba z titulnej strany prvého čísla Rozsievača uverejneného 15. 3. 1914

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v rádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávať na stred, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci rádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, nás grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by mely být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převedte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Predplatné v roku 2014

Slovensko

Základná cena Rozsievača ostáva 1,35 € za výtlačok, ročne vychádza 10 čísel. Po pripočítaní nákladov na poštovné je ročné predplatné nasledovné:

zbory: 13,50 € + 1,10 € = 14,60 €

jednotlivci: 13,50 € + 4,80 € = 18,30 €

pre nových odberateľov poskytujeme 50% zľavu (nie z poštovného)

Bankové spojenie: SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.

Česko

V čase určovania predplatného Česká národná banka zmenila kurz Kč voči €. Pri prepočtoch bol použitý kurz 27 Kč = 1 €. Takisto v priebehu roku došlo k zvýšeniu poštovného, čo sme museli zohľadniť. Predplatné na rok 2014 je nasledovné:

zbory: 365 Kč + 35 Kč = 400 Kč

jednotlivci: 365 Kč + 190 Kč = 555 Kč

pre nových odberateľov poskytujeme 50% zľavu (nie z poštovného)

Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.

Zahraničie:

Zahraničných odberateľov mimo eurozóny prosíme, aby nasledujúcu cenu si prepočítali aktuálnym kurzom pre ich domácu menu. Poštovné je 29 €

13,5 € + 29 € = 32,50 €

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac – časopis Bratskej jednoty baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Na zbyty zasielame navyše 1 výtlačok na 10 kusov, ktorý môžete použiť na propagáciu, alebo na predaj záujemcom, ktorí nie sú predplatiteľmi

Ďakujeme za Vašu priazeň

Redakcia

Upozornení:

Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsívači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

2 – Komu slúžime (naše závislosti)

3 – Rozvod ako riešenie

4 – Rozpoltený Kristus? Velká noc

Uzávierka příspěvkov: 6. 3. 2014

Ježiš Kristus – centrum viery

Zbierka kázní, vyučovaní a prednášok kazateľa a učiteľa evanjelikálneho kresťanstva Pavla Hanesa, známeho svojím kristocentrickým a kontextovým prístupom k štúdiu Biblie.

Ide o ojedinelú zbierku zvukových nahrávok zatriedených podľa tém. Predstavuje príležitosť skvelého štúdia pre tých, ktorých zaujíma „kresťanský život s Bibliou v rukách a pohľadom upretým na Krista“.

Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD. vyučuje na KETM od jej založenia v roku 1993. Je garantom filozofie pre teológov a starozmluvných predmetov, vyučovaných v rámci študijného odboru č. 2.1.12 teológia. (bakalár evanjelikálnej teológie a misie, magister evanjelikálnej teológie). Ide o tieto predmety: hebrejčina, exegéza SZ, teológia SZ, starozmluvný seminár, úvod do filozofie pre teológov, dejiny filozofických systémov. Okrem toho vyučuje výberové predmety: Úvod do experienciálnej teologickej literatúry a Kresťanský apologéta.

Názov: Ježiš Kristus – centrum viery

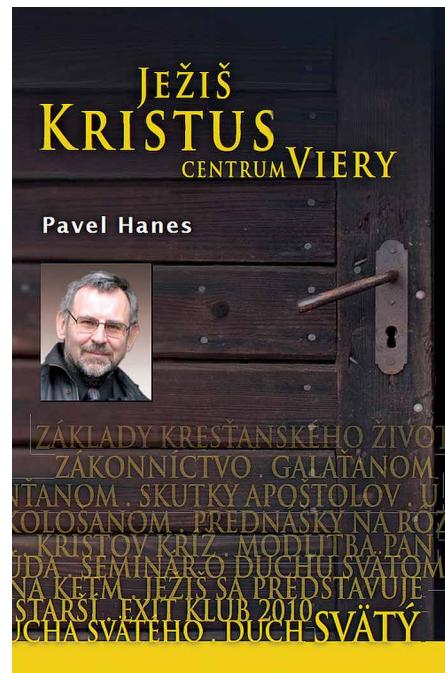
Autor: Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD.

Zozbieranl: Jozef Križovanský

Cena: 10,- € s poštovným

formát: 4 × DVD nosič v DVD obale so 724 prednáškami vo formáte mp3, vhodné do počítača, mp3 prehrávača alebo mobilu.

Objednávky a informácie: krizovensky@gmail.com

„Vždy majme na pamäti, aby v centre pozornosti bol ten, kto bol za nás ukrižovaný a pre nás uzkriesený – Pán Ježiš Kristus.“
(Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD.).

Využite príležitosť navštíviť Izrael

od Dána po Beršebu s odjazdom z Komárna a odletom z Budapešti

Starozákonny Izrael je v Biblii mnohokrát popisovaný ako zem, ktorá sa rozkladá medzi mestami Dán na severe a Beršebou na juhu. Navštívte obe tieto staroveké mestá a križom krážom prejdite územia medzi nimi. Za doprovodu českého cestovateľa a znalca na históriu a súčasnosť Blízkeho východu Daniela Haslingera navštívite množstvo biblických a starovekých miest, kam by ste sa inak nedostali (Hebron, Šekem, Gerizim), a samozrejme i miesta, ktoré nemôže vynechať žiadny návštevník Izraela (Jeruzalem, Betlehem, Nazaret, Kafarnaum...). Budete mať možnosť vykúpať sa v Mŕtvom mori a preplaviť sa na drevenej rybárskej lodi po Genezaretskom jazere. Okrem veľmi slušného ubytovania s polpenziou a pohodlného cestovania Vás čaká množstvo nezabudnuteľných zážitkov za veľmi slušnú cenu.

Vzhľadom k tomu, že odjazd je organizovaný z Komárna s odletom z Budapešti, je tento zájazd vhodný pre záujemcov zo Slovenska.

Termín: 2.–9. apríl 2014; Cena zájazdu je 749,- €

Cena zahrňuje:

- leteckú dopravu z Budapešti do Tel Avivu a späť renomovanou izraelskou leteckou spoločnosťou EL-AL vrátane leteckých poplatkov a príplatkov,
- dopravu po Izraeli moderným klimatizovaným autobusom,
- ubytovanie v *** hoteli s polpenziou (5 × Betlehem, 1 × Tiberias),
- komplexné služby vedúceho zájazdu.

Cena nezahrňuje:

- autobusovú dopravu z Komárna do Budapešti a späť (cena bude upresnená),
- poplatky a vstupné na spoločne navštívené miesta – celkom 100 USD, platí sa až v Izraeli,
- fakultatívny výlet na Massadu (22 USD) – platí si každý záujemca individuálne podľa vlastného rozhodnutia.

Zájazd je organizovaný v spolupráci s Olivetour Agency a CK Avetour s.r.o., ktorá zaistuje technické zabezpečenie zájazdu.

Získať ďalšie informácie a prihlásiť sa môžete u:

Zoltán Kakaš, kazateľ zboru BJB Komárno, tel: 0907 731428 ; komarno.baptist@gmail.com

100 rokov Rozsievača

V tomto roku uplynie 100 rokov odvtedy, čo brat Juraj Stanko nechal vytlačiť prvý náklad časopisu *Rozsievač*. Stalo sa tak v Békeškej Čabe 15. marca 1914. Bol jeho redaktorom a zostavovateľom. Časopis mal štyri strany a jeho oficiálnym vydavateľom bola Bratská jednota slovenských baptistov v Uhorsku. Po vyjdení druhého čísla 15. apríla 1914 bolo jeho vydávanie župným úradom zastavené. *Rozsievač* preto vyšiel po vyriešení problémov „znovu prvýkrát“ 15. mája 1914. Toto číslo už malo osem strán.

Zdalo by sa, že takýto „krehký“ mladý časopis nemá šancu vydržať všetky nápory, ktoré ho čakali – dve svetové vojny, rozpad spoločného štátu, politické prevraty... A predsa prežil. Ako je to možné?

Kto stál za vznikom Rozsievača?

Zakladateľom Rozsiveáča je brat Juraj Stanko. Motiváciou pre neho nebola „ob-jednávka“ zo strany baptistických zborov ani vedenia cirkvi. Bola to silná osobná túžba, ktorú mu Boh položil na srdce – oslovovať ľudí cez písané slovo.

Juraj Stanko sa narodil sa v roku 1882 v Békešskej Čabe. Svoj život odovzdal Pánovi Ježišovi ako 22-ročný v roku 1904. O rok na to bol rozoznaný miestnym zborom jeho evanjelizačný dar a bol zvolený za evanjelistu miestneho zboru. Jednou z prvých vecí, ktoré v tomto čase urobil, bolo vydávanie mesačníka Dobrý pastier (1905), ktorý vychádzal dva roky. Jeho vydávanie bolo ukončené z finančných dôvodov. Už vtedy br. Stanko spolupracoval s kazateľom Michalom Markom. V roku 1914 sa brat Stanko znova odvážne púšťa do realizácie svojho sna a začína vydávať Rozsievac spolu s kazateľom Karolom Vaculíkom, ktorý vtedy pôsobil v Liptovskom Mikuláši. Po ukončení Prvej svetovej vojny v roku 1918 sa významným dielom na budovaní Rozsievaca podieľajú aj Lídia a František Kolátorovi a Rozsievac sa stáva spoločným časopisom českého a slovenského bratstva.

Doba, v ktorej Rozsievač vznikol

Začiatok 20. storočia bol poznačený zápasom českého a slovenského národa o uznanie a akceptáciu zo strany Rakúsko-uhorskej monarchie. Monarchia pokrývala územia Česka, Slovenska, Rakúska, Maďarska, Rumunska, Bosny, Čiernej Hory, Chorvátska a časti dnešného Srbska. Slovenské zbory sa nachádzali

The image shows the front page of the magazine "ROZSIEVÁČ". At the top left is the text "ROČNÍK I.", in the center "V BÉKÉŠČABE, 15. marca 1914.", and at the top right "ČÍSLO I.". The title "ROZSIEVÁČ" is prominently displayed in large, bold, black letters at the top. Below the title is a black and white illustration of a large pile of grain or seed. To the right of the illustration are two rectangular boxes containing Biblical quotations: "Vyšiel rozsieváč aby rozsieval. Mark 4, 3." and "Semä je slovo Božie. Luk. 8, 11.". Below these boxes is a horizontal line of text: "Vezmi a čítaj! Po prečítaní oddaj ďalej! Kto čítas rozumej!". Underneath this line, it says "Vychádza na 15-ho každého mesiaca. (V tomto roku mimo januára a februára.)". The main title "Rozsieváč" is centered below the illustrations, followed by a decorative line of diamonds. The bottom half of the page features a detailed black and white illustration of a man with a long beard, wearing a simple robe, standing in a field and sowing seed from a basket. In the background, there are other people working in the field, a body of water with boats, and a town with buildings.

okrem územia dnešného Slovenska aj pri Budapešti (Novohrad), pri Blatenskom jazere, ale hlavne v mestách a obciach na tzv. Dolnej zemi, ktorá sa rozprestiera na území dnešného juhovýchodného Maďarska, juhozápadného Rumunska a Vojvodiny v dnešnom Srbsku. Prebiehalo vela spoločenských pohybov. Ľudia hľadali uprostred hospodárskych a politických problémov základné istoty pre život. Pre našich bratov a sestry to bol čas misijnej práce, rozvoja a zakladania nových zborov. Aj keď dochádzalo zo strany úradov a štátnych cirkví k protivenstvám a problémom, naše zbyty rástli. Veľký rozmach zaznamenávali práve slovenské zbyty na Dolnej zemi, kde bola väčšia náboženská tolerancia a bolo tu relatívne veľké duchovné prebudenie, ktoré pozitívne ovplyňovalo aj život na území súčasného Slovenska. Slovenské zbyty boli teda rozptýlené na dosť veľkom území a vytvárali určité ostrovy uprostred iných národov, ktoré ich obklopovali. Prirodzene preto vznikla v zboroch túžba po vzájomnom informačnom prepojení a duchovnom povzbudzovaní sa, čo Rozsievač začal napĺňať od svojho počiatku.

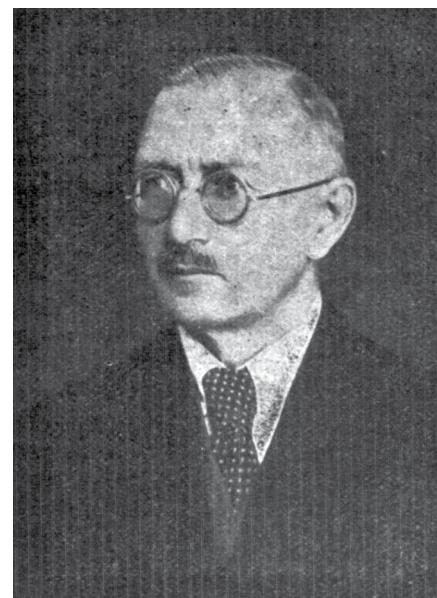
Zlomové okamihy

Prvá prekážka sa objavila hneď pri prvom vydaní Rozsievača (marec 1914), kedy bolo jeho vydávanie úradmi zastavené, lebo baptisti neboli vtedajším štátom uznaní ako cirkev a nemali svoju právnu subjektivitu. Vydávanie bolo preto neskôr zastrešené vydavateľom – bratom Jozefom Welkerom, ktorý mal v Budapešti kníhtlačiareň. Spoločná práca s bratom K. Vaculíkom bola narušená vypuknutím 1. svetovej vojny, lebo brat Vaculík musel narukovať. Počas vojny významnú tarchu práce prevzal brat Marko, ktorý ako jediný slovenský kazateľ bol od vojenskej služby oslobodený pre zrakovú chybu. Počas tejto tažkej doby bol Rozsievač zdrojom povzbudenia pre mnohých ďalších bratov, ktorí museli narukovať na frontu, ale aj pre tých, ktorí s biedou a problémami zápasili doma.

Po rozpade Rakúsko-Uhorska a vzniku Československej republiky sa Rozsievač stal zákratko spoločným česko-slovenským časopisom. Kritickým bol rok 1924, kedy bolo vydávanie Rozsievača ohrozené z finančných dôvodov. Na jeden rok došlo preto k spojeniu časopisu Chelčický a Rozsievač, kedy rovnaký obsah bol pod hlavičkou Chelčický a Rozsievač. Rozpad Československej republiky a druhá svetová vojna mnohé veci stážila, ale Rozsievač vychádzal ďalej. Skoro smrteľnú ranu zasadil časopisu v roku 1951 komunistický režim, kedy bolo vydávanie Rozsievača zakázané. Politický obrodný proces v roku 1968 bol sice zastavený obsadením Československa vojskami Varšavskej zmluvy, ale obnovenie vydávania zastavené nebolo a od roku 1969 vychádza až dodnes. Posledným zlomovým obdobím bolo obnovenie demokratického zriadenia v našich krajinách po roku 1989 a zápas o identitu našich národných jednot, kedy zaznievali vázne hlasy z vedenia cirkvi, aby vydávanie Rozsievača bolo zastavené.

Ako si chceme 100 rokov Rozsievača pripomínať?

Od začiatku bol Rozsievač Božím dielom pre podporu našich zborov a pre misijnú prácu. K tejto službe povolával ľudí, ktorí mali pre takúto prácu srdce. Chceme si preto počas roku 2014 na tejto dvostránke vynoveného Rozsievača pripomínať Božie dobrodenia za uplynulých 100 rokov a postupne prejsť jeho historickým vývojom. Budeme vám prinášať neupravené dobové články a sledovať vývoj

v spoločnosti i v našich zboroch počas tých mnohých rokov.

Ak Pán dá, 14. júna bude v Brne slávnostná česko-slovenská konferencia venovaná Rozsievaču, na ktorej chceme za 100-ročnú história nášho časopisu dákovať v prvom rade Bohu, pripomínať si Jeho mnohé milosti a aj pamiatku bratov a sestier, ktorí Rozsievaču zasvätili svoj život. K tejto spoločnej oslove a vzdávaniu vďaka pozývame v roku 2014 aj všetkých vás.

Stano Kráľ

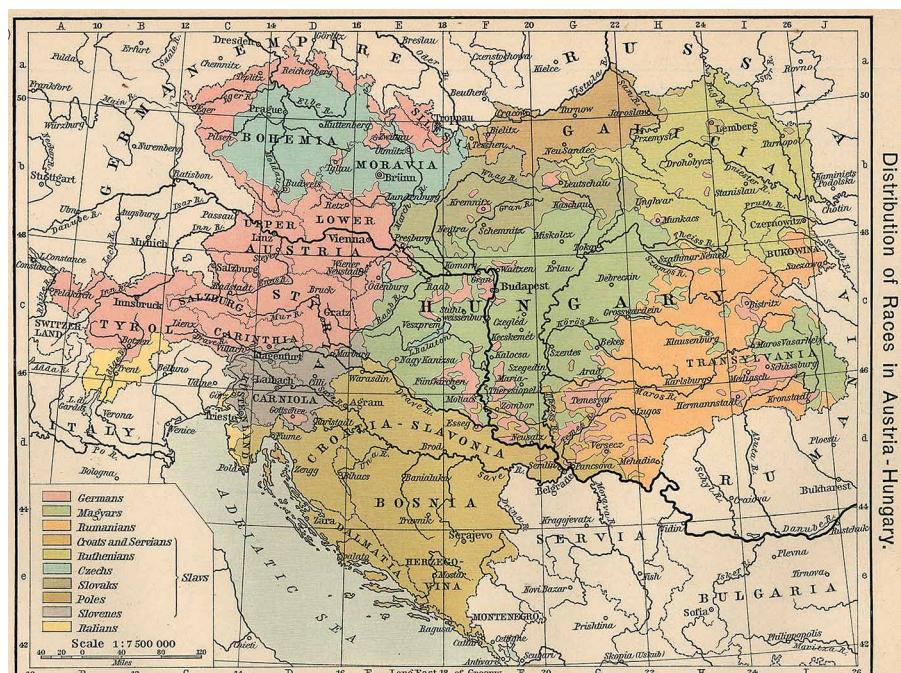
Fotografie:

Prvé vydanie Rozsievača

Mesto Békéscsaba v roku 1905

Juraj Stanko na dobovej fotografii

Mapa národnostného zloženia Rakúsko-uhorskej monarchie z roku 1911

Distribution of Races in Austria-Hungary.

V bílém tichu

M. Rafajová

*V bílém tichu píšeň snivá
z křehké půdy srdce pučí,
rozkuétá mé duše niva –
Bůh ji bere do náručí.
Jako hvězdy, v rytmu věčna
v nekonečno z nekonečna,
na neschůdnou cestu žití
slovem pravdy Láska svítí.*

*Daleko ušak odtud k ráji –
ticho prchá v zbraní hluku - - -
Bože, uchop moji ruku,
v bílé ticho ved', kde snivá
píšeň míru, věčně pučí –
vem mne, vem mne do náručí,
Otče,
vždyť se připozdívá - - -*

Ze sbírky: Za Ním

*Za fotografie
publikované v tomto čísle pekne díkujeme.
Ich autormi sú: M. Horáčková,
www.christianphotos.net,
www.shutterstock.com,
BigPhoto a archív redakcie.*

